

OBC ORQUESTRA SIMFÒNICA
DE BARCELONA
I NACIONAL DE CATALUNYA

2018_2019

KAZUSHI ONO DIRECTOR TITULAR

NÚM. 01

**LA CINQUENA
DE MAHLER**
CONCERT
INAUGURAL

28, 29 i 30 DE SETEMBRE
DE 2018

SALA 1 PAU CASALS

L'AUDITORI

auditori.cat
obc.cat

Benvinguts i benvingudes!

Avui comencem una nova temporada i ens fa molt contents retrobar-nos amb la família de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. En aquest començament de curs us anunciem una bona notícia, la prolongació per dues temporades més del compromís de Kazushi Ono com a director titular de la nostra orquestra, fins a la temporada 2021-2022. El treball del mestre Ono ha portat un moment dolç per a l'OBC, tot i els problemes deguts a la crisi econòmica. Aquest bon moment de l'Orquestra es veu tant a la seva temporada com també en l'interès que desperta la nostra formació internacionalment, amb destacades actuacions la temporada passada al Concertgebouw d'Amsterdam i la que ve amb una gira de cinc setmanes pel Japó en el marc de l'Olimpíada cultural Tòquio 2020.

Gustav Mahler, un compositor que sabem que és molt estimat pel nostre públic, dona el tret de sortida al nostre projecte artístic, que aquest any ens acostarà el millor repertori des del període clàssic fins als nostres dies i que comptarà amb els millors intèrprets i directors del moment. Una temporada que aposta especialment pel diàleg entre disciplines i l'excel·lència artística, gràficament representada per la nova imatge que ha creat el prestigiós artista plàstic Frederic Amat.

Aquest any, a més, estrenem nova pàgina web de l'Orquestra (obc.cat) on podreu trobar tota la informació actualitzada i, si voleu aprofundir en les propostes de la temporada, també posem a la vostra disposició una nova publicació trimestral editada per L'Auditori, en col·laboració amb Grup Enderrock, amb entrevistes, articles i reportatges sobre la programació. Per tal de millorar la vostra experiència abans i després de gaudir dels concerts, hem remodelat el bar La Llanterna, gràcies a la col·laboració amb RED (Associació d'Empreses de Disseny Espanyol) i al suport de Celler Nadal.

Volem que la música us arribi, us sacsegi i us emocioni i, sobretot, que la continuem compartint plegats.

El mestre Kazushi Ono, els músics i tot l'equip de L'Auditori us desitgem una feliç temporada!

NÚM. 01

SETEMBRE 2018

Divendres 28 a les 20:30 h
Dissabte 29 a les 19 h
Diumenge 30 a les 11 h

LA CINQUENA DE MAHLER CONCERT INAUGURAL

Kazushi Ono director
Stefan Dohr primer trompa • **Juan Manuel Gómez** segon trompa
José Vicente Castelló tercer trompa • **José Miguel Asensi** quart trompa

1	ROBERT SCHUMANN Zwickau, Alemanya 1810 ~ Eendenich, Alemanya 1856 <i>Peça de concert per a quatre trompes i orquestra</i> , op. 86 (1849) Lebhaft Romanze. Ziemlich langsam, doch nicht schleppend Sehr lebhaft Stefan Dohr trompa Juan Manuel Gómez trompa José Vicente Castelló trompa José Miguel Asensi trompa	21'

PAUSA 20'

2	GUSTAV MAHLER Kalixte, República Txeca 1860 ~ Viena 1911 <i>Simfonia núm. 5 en Do sostingut menor</i> (1901-1902) Primera part 1. Trauermarsch 2. Stürmisch bewegt. Mit grösster Vehemenz Segona part 3. Scherzo. Kräftig, nicht zu schnell Tercera part 4. Adagietto. Sehr langsam 5. Rondó-Finale. Allegro	72'

Concert presentat per

Comenta aquest concert amb
#auditori #obc

Agrairiem que apaguéssiu els mòbils, desactivéssiu les alarmes sonores i continguéssiu els estossecs. Un mocador redueix notablement el soroll.

L'Auditori és un consorci de

Mitjans patrocinadors

per **Javier Pérez Senz**

“El so de les trompes adquireix un fascinant relleu en els paisatges del Romanticisme germànic per la seva brillantor i poder evocador. Ni més ni menys que quatre trompes comparteixen protagonisme a l’original obra de Robert Schumann que obre el concert inaugural de la temporada, amb la meravellosa *Cinquena* de Gustav Mahler com a plat fort.”

El 1849, al final d’una dècada marcada per la dedicació a diversos projectes dramàtics –l’òpera *Genoveva*, la música d’escena de *Manfred* i les *Escenes de Faust*–, Schumann va acabar la *Konzertstück en Fa major per a quatre trompes de pistons i orquestra*, op. 86, curiosa partitura qualificada pel mateix compositor com «una cosa completament inhabitual». De fet, és un concert de màxim virtuosisme, creat amb afany d’experimentar les capacitats solistes de l’instrument amb una orquestra simfònica, el segon moviment de la qual s’encadena amb el tercer, com succeeix en el seu famós *Concert per a piano*.

Des de l’heroic inici, les fanfàrries sorprenen l’oïdor en un animat relat en el qual també es gaudeix dels matisos *cantabiles* més suaus d’un instrument romàntic per seu poder evocador de grans distàncies a l’espai. Aquest efecte és magistralment emprat per Schumann en el moviment lent d’aquesta peça, *Romanze*, en una atmosfera de conte de fades de gran bellesa melòdica.

Amb la música de Mahler entrem en un altre món, immers en la cultura del canvi de segle. Aquest compositor bohemí va treballar en la *Simfonia núm. 5 en Sol sostingut menor* durant dos estius, els dels anys 1901 i 1902, una època especialment feliç en el terreny afectiu: va conèixer Alma Schindler al novembre del 1901, i les noces van tenir lloc al març de l’any següent. No ha d’estranyar, doncs, la hipòtesi del director d’orquestra Willem Mengelberg, primer apòstol del simfonisme mahlerià, que considera el quart moviment de la peça, el cèlebre *Adagietto* popularitzat per la pel·lícula de Luchino Visconti *Mort a Venècia*, com una cançó sense paraules dedicada a Alma en aquests evocadors primers compassos. Després, aquesta relació es va tornar turmentosa, però durant el procés de creació de la *Cinquena* Mahler va viure un dels moments més feliços de la seva maduresa. Instal·lat a la seva residència estiuenca de Maiernigg, lluny de la tensió quotidiana de la seva feina com a director de l’Òpera de Viena, trobava la tranquil·litat necessària per compondre.

L’obra es va estrenar a Colònia dos anys més tard, el 18 d’octubre de 1904, sota la direcció del mateix compositor. El gran director d’orquestra Bruno Walter destaca, en la seva anàlisi de la *Cinquena*: «Ni una sola nota de l’obra sembla suggerir que un

pensament o una emoció extramusical hagi intervingut en la composició. Tenim aquí música, i res més. De vegades apassionada, i d’altres turbulenta, heroica, exuberant, ardent, solemne o tendra, recorre tota la gamma emotiva. Però, en tot cas, és només música».

La voluntat de renovació estètica és clara, i així ho suggereix Mahler en les paraules anotades després de concloure la partitura: «Tot estil nou exigeix una tècnica nova». Des de l’espectacular inici, amb quatre notes repetides de la trompeta que alguns especialistes consideren un personal i curiós transsumpte del motiu inicial de la *Cinquena* de Beethoven, el desenvolupament simfònic és una font de sorpreses, fruit d’una energia i un mestratge orquestral extraordinaris.

De totes maneres, aquesta obsessió per deslligar qualsevol pensament o emoció extramusical no té gaire sentit en la música de Mahler, ja que, encara que renunciï al programa a la recerca de l’abstracció musical, el *lied*, la passió pel cant, alimenta també el seu univers simfònic. De fet, la base de l’*Adagietto*, per a arpa i cordes, és la cançó *Ich bin der Welt abhanden gekommen* (*M’he allunyat del món*), també datada el 1901. Però, malgrat tot, es percep un canvi significatiu, i, encara que tracta de forma diferent temes recurrents en les seves obres, com la mort, hi ha una subjectivitat que, tal com escriu l’enyorat crític i periodista José Luis Pérez de Arteaga, tornarà a manifestar-se «amb puixança creixent» a les seves simfonies: «Sense auxiliar-se en la paraula, sense programa ni rerefons, hi ha moments en els quals el diàleg, de vegades la discussió i, fins i tot, l’altercat passen al soliloqui: la queixa nobilíssima i solemne dels violoncels creix emparada per l’apagat bategar del timbal en el segon moviment, el vals es transforma en un monòleg miraculós al trio de l’*Scherzo*, la romança expandeix l’*Adagietto* i la mateixa *Trauermarsch* evoluciona fins a un final misteriós».

La planificació de l’obra, dividida en cinc moviments, permet contemplar el relat simfònic en tres parts: la primera i la tercera agrupen respectivament dos moviments, situant el vigorós *Scherzo* com a part central d’una superba partitura que molts especialistes consideren l’obra ideal per iniciar-se en l’univers simfònic mahlerià.

ENQUESTA EO-LAB II (UNIÓ EUROPEA)

El **divendres 28 de setembre** trobareu **una enquesta dins un sobre** elaborada per la **Vrije Universiteit d’Amsterdam**, que agraïem que respongueu i dipositeu a les urnes ubicades al foyer i senyalitzades amb les indicacions d’**EO-LAB II**. L’Orquestra forma part d’aquest projecte europeu que té l’objectiu d’apropar la música clàssica a nous públics i la vostra opinió ens serà molt útil. Moltes gràcies per la vostra col·laboració!

L'OBC va ser fundada per l'Ajuntament de Barcelona el 1944, consolidant el projecte de l'Orquestra Pau Casals (1920-1937) que la Guerra Civil va interrompre. Avui dia, oberta al món, compromesa amb la societat i mantenint el seu esperit original, té especial cura dels nostres artistes i del nostre patrimoni i té com a missió divulgar la música simfònica principalment des del segle XIX a la creació actual. Té la seu a L'Auditori, on interpreta 24 programes de temporada a més d'altres concerts que acosten la música d'orquestra a la ciutadania. També es presenta a llocs emblemàtics com la Plaça de la Catedral, la platja de la Barceloneta o la Sagrada Família i ha realitzat gires per Europa, Àsia i els EUA, actuant a sales com Musikverein, Wiener Konzerthaus, Concertgebouw, Royal Albert Hall, Kennedy Center o Carnegie Hall.

El primer director titular va ser Eduard Toldrà, i actualment ho és Kazushi Ono. Altres titulars han estat Rafael Ferrer, Antoni Ros Marbà, Salvador Mas, Franz-Paul Decker, Luis Antonio García Navarro, Lawrence Foster, Ernest Martínez Izquierdo, Pablo González i Eiji Oue. També ha estat dirigida per Sergiu Celibidache, Valeri Gergiev, Christopher Hogwood, Eliahu Inbal, Emmanuel Krivine, Jesús López Cobos, Marc Minkowski, Michel Plasson, Mstislav Rostropòvitx o Leonard Slatkin i entre els solistes convidats destaquen Lang Lang, Janine Jansen, Daniel Barenboim, Anne-Sophie Mutter, Isaac Stern, Radu Lupu, Frank Peter Zimmermann, Arcadi Volodos, Plácido Domingo, Montserrat Caballé, Teresa Berganza, Alicia de Larrocha, Pinchas Zukerman, Martha Argerich, Joshua Bell, Gidon Kremer, Truls Mørk, Viktoria Mullova, Piotr Anderszewski, Gil Shaham, Rudolf Buchbinder, Joaquín Achúcarro, Claudio Arrau, Arthur Rubinstein...

PRIMERS VIOLINS Vlad Stanculeasa, concertino / Cristian Chivu, concertino associat / Raúl García, assistent concertino / María José Aznar / Sarah Bels / José Valentín Centenero / Walter Ebenberger / Ana Isabel Galán / Natalia Mediavilla / Katia Novell / María Pilar Pérez / Anca Ratiu / Jordi Salicrú / Oriol Algueró* / Marina Arrufat* / Vladimir Chilaru* / Samuel Cubarsi* / Clàudia Farrés* / Gabriel Graells* / Eugenia Ostas* / Oleksandr Sora* / Anna Urpina* / Elitsa Yancheva* **SEGONS VIOLINS** Alexandra Presaizen, solista / Emil Bolozan, assistent / María José Balaguer / Jana Brauning / Patricia Bronisz / Mireia Llorens / Melita Murgea / Antoni Peña / Josep Maria Plana / Robert Tomàs / Cristian Benito* / Frédéric Descargues* / Francesc Guzmán* / Annedilia Riestra* **VIOLES** Yuval Gottibovich*, solista invitat / Josephine Fitzpatrick, assistent / David Derrico / Franck Heudiard / Christine de Lacoste / Sophie Lasnet / Michel Millet / Miquel Serrahima / Jennifer Stahl / Andreas Süßmayr / Peter Bucknell* / Alina Gurgu* / Albert Romero* / Marta Sedó* / Marc Tarrida* **VIOLONCELS** José Mor, solista / Núria Calvo / Lourdes Duñó / Vincent Ellegiers / Olga Manescu / Jean-Baptiste Texier / Jordi Claret* / Magdalena Cristea* / Marc Galobardes* / Manuel Martínez del Fresno* / Laia Puig* **CONTRABAIXOS** Christoph Rahn, solista / Dmitri Smyshlyaev, assistent / Jonathan Camps / Apostol Kosev / Josep Mensa / Matthew Nelson / Albert Prat / Savio de la Corte* / Nenad Jovic* **FLAUTES** Francisco López, solista / Bea Cambrils / Christian Farroni, assistent / Ricardo Borrull, flautí **OBOËS** Disa English, solista / José Juan Pardo / Dolores Chiralt, assistent / Molly Judson, corn anglès **CLARINETS** Larry Passin, solista / Francesc Navarro / Josep Fuster, assistent i clarinet en mi b / Alfons Reverté, clarinet baix **FAGOTS** Sílvia Coricelli, solista / Noé Cantú / Thomas Greaves, assistent / Slawomir Krysmalski **TROMPES** Juan Manuel Gómez, solista / Joan Aragó / David Bonet / Juan Conrado García, assistent solista / David Rosell, assistent / Iván Carrascosa* / José Bernardo Reis da Silva* **TROMPETES** Mireia Farrés, solista / Adrián Moscardó / Angel Serrano, assistent / Eliecer Caro* / Carlos Leite* **TROMBONS** Eusebio Sáez, solista / Vicent Pérez / Gaspar Montesinos, assistent / Raul García, trombó baix **TUBA** Daniel Martínez* **PERCUSSIÓ** Joan Marc Pino, assistent / Juan Francisco Ruiz / Ignasi Vila / Ivan Herranz* / Miguel Ángel Martínez* **ARPA** Magdalena Barrera **ENCARREGAT D'ORQUESTRA** Walter Ebenberger **RESPONSABLE DE DOCUMENTACIÓ MUSICAL** Begoña Pérez **RESPONSABLE TÈCNIC** Ignasi Valero **PERSONAL D'ESCENA** Joan Luis

* col·laborador

fotografia © May Zircus

KAZUSHI ONO

Director titular de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya

Director Musical de la Tokyo Metropolitan Symphony Orchestra

Director Artístic del New National Theatre Tokyo

Considerat un dels directors més brillants de la seva generació, Kazushi Ono ha estat descrit pel prestigiós diari francès Le Figaro com «una de les ments musicals més fascinants de la nostra era». La seva extraordinària capacitat com a director l'ha portat a ser convidat per cèlebres formacions de tot el món: la BBC, les orquestres de Birmingham, Boston, Mont-real i Londres, la Ràdio de Viena, la Leipzig Gewandhaus, La Monnaie i les filharmòniques d'Israel, d'Oslo i de Radio France, entre d'altres. També ha dirigit òperes a teatres tan importants com la Metropolitan Opera de Nova York, La Scala de Milà, la Bayerische Staatsoper, la Deutsche Staatsoper de Berlín o l'Òpera de París.

Del 2008 al 2017 va ser director titular de l'Òpera Nacional de Lió i ha estat recentment guardonat pel Ministeri de Cultura francès com a Oficial de les Arts i de les Lletres, títol que se suma al prestigiós Asahi Prize que va rebre el gener del 2015. És director titular de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya des de la temporada 2015-16.

La seva manera de fer als assaigs transmet sinceritat, receptivitat i molta calma. Als concerts s'entrega totalment a una recerca mística del fet musical que depassa les simples lectures racionals.

Gràcies a les empreses que donen suport al mestre Kazushi Ono

fotografia © Simon Pauly

STEFAN DOHR

Proclamat per New York Chronicle com “el rei del seu instrument”, Stefan Dohr és conegut arreu del món com un dels millors intèrprets de trompa. Va estudiar a Essen i Colònia i va començar la seva carrera professional als 19 anys a la Frankfurt Opera. Posteriorment va ser solista de trompa de l'Orchestre Philharmonique de Nice, Deutsche Symphonie-Orchester Berlin i el Festival Orchestras of Bayreuth & Lucerne, abans d'ocupar, l'any 1993, aquesta mateixa posició a la Berlin Philharmonic.

Ha col·laborat amb reconeguts directors com Sir Simon Rattle, Claudio Abbado, Daniel Barenboim, Bernhard Haitink, Christian Thielemann, Daniel Harding, Ingo Metzmacher, Neeme Järvi, Paavo Järvi, Tadaaki Otaka, Dima Slobodeniuk, Kazushi Ono, Gustavo Gimeno, John Storgårds i Marc Albrecht. Ha actuat amb orquestres com Mahler Chamber Orchestra, Los Angeles Philharmonic Orchestra, NHK Symphony Orchestra (Tòquio), Swedish Radio Symphony Orchestra, Rundfunk-Sinfonieorchester Berlin, Oslo Philharmonic, Orquesta Nacional de España, Shanghai Philharmonic i Osaka Philharmonic.

JUAN MANUEL GÓMEZ

De tradició familiar trompística, va començar la formació amb el seu pare i la va acabar amb les màximes qualificacions als conservatoris de Sant Sebastià i Bilbao. Paral·lelament també va estudiar al de Bayonne-Côte Basque. És fundador dels grups Sexteto Edeta, Quinteto de viento Danzi, Iberian Brass, Bilbao Brass Quintet, L'Obac i Quintet de Vents OBC, i ha estat trompa principal del Conjunto Barroco, Banda Municipal de Bilbao, Sarasate Pamplona, les orquestres d'Euskadi, Castella i Lleó, Granada i Les Palmes, Mahler Chamber, BandArt, Orquesta Sinfónica Ciudad de Oviedo, Lodz, Cluj, Mediterráneo, Orquesta Nacional de

España i Orquesta y Coro de la Comunidad de Madrid. És músic de la Banda Primitiva de Llíria des de l'any 1981.

El 2015, seleccionat per Riccardo Muti, va participar en la ronda final de trompa principal a la Simfònica de Chicago. Ha estat professor a diversos conservatoris del País Basc i actualment ho és de l'Orquesta Jove de Castelló.

fotografia © Jordi Farrús

JOSÉ VICENTE CASTELLÓ

Nascut a Alacant, José Vicente Castelló és un dels trompistes més reconeguts de la seva generació a Europa. Va estudiar amb Radovan Vlatković a l'Escuela Superior de Música Reina Sofia a Madrid i, paral·lelament als seus estudis musicals, va estudiar Filologia Hispànica a la Universitat d' Alacant.

Diversos premis internacionals avalen la seva trajectòria, com el “Bärenreiter Preis” al concurs ARD de Munic i una Menció Honorífica a la competició Prague Spring Music Competition. Sota la tutela de Claudio Abbado va ser el primer trompa de la Gustav Mahler Jugendorchester i de

l'Orchestra Mozart de Bolonya. Col·labora com a primer trompa amb algunes de les millors orquestres d'Europa i, en l'actualitat, compagina la seva activitat artística com a primer trompa de la Mahler Chamber Orchestra amb la docència a l'ESMUC (Escola Superior de Música de Catalunya) i a la Hochschule für Musik Saar a Alemanya.

JOSÉ MIGUEL ASENSI

Nascut a Madrid, va començar els seus estudis musicals amb el seu pare, professor de l'Orquesta Sinfónica de RTVE. Va estudiar al Real Conservatorio Superior de Música de Madrid, on va obtenir el “Premi d'Honor Fi de Carrera”. Posteriorment va estudiar a la Staatliche Hochschule für Musik de Karlsruhe i va rebre classes de Dale Clevenger, trompa solista de l'Orquesta Simfònica de Chicago. Des de l'any 2000 és trompa solista de l'Orquesta Sinfónica de Castilla y León.

Ha col·laborat amb les orquestres Nacional de España, Comunidad de Madrid, simfòniques de RTVE, Galícia, Bilbao, Principat d'Astúries, Navarra, Real Filharmonía de Galicia, Orquesta del Gran Teatre del Liceu, Giuseppe Verdi de Milà, Orquesta de la Comunitat Valenciana, Orquesta de Cadaqués i Orquesta BandArt. Ha estat trompa solista de la Gustav Mahler Jugendorchester i de l'UBS Verbier Festival Orchestra i ha col·laborat amb orquestres com Royal Concertgebouw Orchestra, Staatskapelle Berlín, Radio Sinfonieorchester Stuttgart des SWR, Mahler Chamber Orchestra i BBC Philharmonic Orchestra.

Compromesos amb la música

PIERRE BOULEZ
SAAL

Descobreixi la temporada
2018-19

 el Periódico

Principal mitjà patrocinador de l'OBC

boulezsaal.de
+49 30 4799 7411

Französische Straße 33d
10117 Berlin

**Busqueu la nova revista de
L'Auditori i emporteu-vos-la a casa!**

A L'Auditori, estrenem una nova publicació trimestral pròpia, editada en col·laboració amb el Grup Enderrock. Hi trobareu entrevistes, articles i reportatges que us informaran de tot el que succeeix a les nostres sales. El primer número avança les cites de tardor fins a final d'any. Busqueu-lo a tots els concerts inaugurals!